सार्थवाहसुता एते, कथं दासा भवन्ति ते?
इति क्रुद्धाम् च ताम् ऊचुस् तत्रस्था बणिजस् तदा । 188
ततः प्रत्यब्रवीत् सा तान्, यदि न प्रत्ययो ऽस्ति वः,
ललाटं वीक्ष्यताम् एषां शुनः पादाङ्कितं मया । 189
तथा 'इति तेषाम् उन्मोच्य चतुर्णां शीर्षपट्टकान्
सर्वे ऽपि ददृशुस् तत्र शुनः पादं ललाटगं । 190
लज्जिते ऽथ बणिग्ग्रामे राज्ञा संजातविस्मयः,
किम् एतद् इति पप्रच्छ स तां देवस्मितां स्वयं । 191
सा शशंस यथावृत्तं, सर्वे ऽपि जहसुर् जनाः,
न्याय्यास् ते भवतीदासा इति तां च 'अवदन् नृपः । 192
ततो ऽन्ये बणिजस् तेषां चतुर्णां दास्यमुक्तये
ददुस् तस्यै धनं भूरि साध्व्यै दण्डं च भूपतेः । 193

आदाय तद् धनम् अवाप्य पतिं च तं स्वं
देवस्मिता सकलसज्जनपूजिता सा
प्रत्याययौ निजपुरीम् अथ ताम्रलिप्तां,
न 'अस्या बभूव च पुनः प्रियविप्रयोगः । 194

इति स्त्रियो देवि महाकुलोद्भवैर्
विशुद्धधीरैभ् चरितैर् उपासते

Digitized by Google